

Arrest

nr. 89 102 van 4 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 14 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 september 2012.

Gelet op de beschikking van 20 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich voor zijn asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die door zijn vader F.A. worden aangevoerd. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist.

Inzake zijn vader F.A. wordt bij arrest nr. 89 100 van 4 oktober 2012 als volgt gemotiveerd:

“Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker naast de Kosovaarse nationaliteit ook over het Servisch staatsburgerschap beschikt. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist.

Verzoeker voert zowel ten aanzien van Kosovo als ten aanzien van Servië problemen aan die (i) ongeloofwaardig zijn en (ii) waarvoor interne bescherming mogelijk is.

De bestreden beslissing stelt vast dat de beweerde problemen hetzij ongeloofwaardig zijn, hetzij niet onder het toepassingsdomein vallen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift geen concreet antwoord op de motieven van de bestreden beslissing. Ten aanzien van Kosovo beperkt hij zich louter tot het verwijzen naar een algemeen rapport van Amnesty International over de algemene situatie in Kosovo zonder deze informatie concreet op zijn situatie te betrekken.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de voormelde wet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het citeren van de in zijn verzoekschrift aangehaalde informatie van Amnesty International en tot het herhalen van de daaromtrent aangevoerde argumentatie.

In zoverre de door verzoeker bijgebrachte informatie strijdt met de informatie vervat in het administratief dossier, dient de voorkeur te worden gegeven aan het Cedoca-onderzoek, verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar, boven het voormeld rapport. Immers, het rapport van Amnesty International bevat eerder vaststellingen die algemeen van aard zijn en doen zodoende géénszins afbreuk aan de omstandige en meer gedetailleerde informatie waarop de bestreden beslissing is gestoeld.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.

Aangezien verzoeker de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten kan inroepen, is er geen nood aan internationale bescherming voorhanden."

Bijgevolg toont verzoeker evenmin aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER